

കാന്ത വൃത്തം.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനു

തിരുമനസ്സുകാണ്ടു കല്പിച്ചു'

ഉണ്ടാക്കിയത്.

ഗുളിവരപത്രർ

ഭാരതവിഭാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത്.

1086.

വിഖ അണ ണ്

All Rights Reserved.

പ്രകാശനം, ഭാരതവിഭാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ

ഗവൺമെന്റുകൾ.

DEDICATION.

കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ നാലിലിരിവുകൾ -

നോൽ ശാസ്ത്രജ്ഞപുത്രൻ

കൊച്ചുണ്ണിശൻ തൃതിയൻ കരുണയൊടരളി -

ചെറുപ്പായൽ വൈകിടാതെ

കൊച്ചുണ്ണിക്കോണിലാലൻകവികുലത്തിലകൻ

കോടിലിംഗാധിനാഥൻ

മെച്ചവുണ്ടോതി'നാരി'ജഗമതിനുമറി -

ഞതിട്ടവാൻ കാന്തവൃത്തം

പീഠികാ .

വൃത്തരത്നാകരം മുതലായ “മനശ്ശാസ്ത്ര”ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നുമുതൽ മേല്പോട്ടുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് “ഏകം”, “ദ്വയം” എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള സുലഭമായ മാറ്റം വെടിഞ്ഞ “ഉക്താ” “അത്യുക്താ” ഇത്യാദിയായും, മൂന്നു വണ്ണങ്ങൾക്കൊന്നു നാലുമാത്രാകൾക്കൊന്നു ഒരു ഗണമെന്നും, ആ ഗണവണ്ണങ്ങളുടെ ഗുണലാംലവഭേദംകൊണ്ട് എട്ടു ഗണമാക്കി “മയരസതജദന” എന്നും, സംജ്ഞകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഒരു ഗണത്തെ ഒരു രജരാകൊണ്ടു കാണിക്കാവുന്നവയായ ചില സ്വപ്തലാംലവങ്ങൾ പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. എങ്കിലും കാവ്യനാടകാദി വളരെ പരിചയിച്ചു സമ്പൂർണ്ണലോകവ്യപ്തതയായ ആയതല്പകിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നൈപുണ്യമോ ആയതുകൾ രണ്ടുമാ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു കൂടി, മനശ്ശാസ്ത്രപരിചയം ഇല്ലെന്നുവരികിൽ, “പ്രഹർഷിണീ” വൃത്തത്തിന്റെ സ്വരൂപം “മനജരഗ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ ലേശം മനസ്സിലാകുന്നതല്ലാത്തതിന്നു പുറമെ, ഈ പറഞ്ഞത് എന്തുഭാഷയിലാകുന്നു എന്നു സംശയിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരിക്കാം. പിന്നെയും വൃത്തരത്നാകരീതിയായിട്ടു “ഗണം” നോക്കി വൃത്ത

അറിയുന്നതായാൽ, കേട്ടാൽ പരസ്പരം ഹായയുള്ള വൃത്തങ്ങൾ ഇന്നിന്നതെന്ന് അറിവാൻ പ്രയാസം. ആയതുകൂടും ആയതുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളും സ്പഷ്ടമായി തിരിച്ച് അറിയുകയും ധരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു, പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിക്കുന്നവർക്കു പ്രത്യേകിച്ച് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇന്ദ്രവക്ത്രം, ഉപന്ദ്രവക്ത്രം, ഉപജാതികൾ, ആഖ്യാനികാകൾ, വംശസ്ഥം, ഇന്ദ്രവംശസ്ഥം, ഇതുകൂടും ഇനി ഇതുപോലെ പലതുകൾതമ്മിൽ അല്ലാല്ലാ വ്യത്യാസങ്ങളോട് ഉള്ള എന്ന് അറിയുന്നതിന്നു വൃത്തരത്ന കരംകാണ്ഡ സുലഭരത്നീൽ കഴിയുന്നതല്ലാ; എന്നിന്നിന്നപുറമെ, ശ്രവണങ്ങൾക്കു ബഹുരസജനകമായ വൃത്തങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന പദ്യങ്ങൾക്ക് ഉള്ള രസാംശം ഗുരുലക്ഷ്യങ്ങളുടെ വിശേഷമായ വിന്യാസങ്ങളിൽനിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടു ഉദയകരങ്ങളായ താളം മുതലായവ ഈ ഭാഗിയായ വൃത്തങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു എന്നറിവാനും, അങ്ങിനെ അറിഞ്ഞ ശ്രവണാമൃതമായ കവനങ്ങൾചെയ്യാനും ഗണങ്ങൾമൂലമായി വൃത്തസ്വരൂപം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പോരാ.

ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ഭാഷ്യങ്ങൾ തട്ടുകുന്നതിനായിട്ടു “കവിരാജൻകാളിദാസർ” സംസ്കൃതഭാഷ്യ

യിൽ “ശ്രുതബോധം” എന്ന വൃത്തഗ്രന്ഥം പരോ
പകാരാതം നിർമ്മിച്ചു.

ആ രീതിയെ അനുസരിച്ചും, സംസ്കൃതപരിവൃ
ത്തി ഇല്ലാത്തവരുടെയും പ്രത്യേകിച്ചു “സർവ്വകലാശാ
ലാ” പരിഷ്കരണ മലയാളഭാഷയിൽ പരിഷ്കൃത
വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയും, സർവ്വ
മാ രാജതപഠിച്ച് കവിതയെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചു
ണ്ണി തമ്പുരാൻ ഇപ്പോൾ കേരളഭാഷയിൽ “കാന്തവൃ
ത്തം” എന്നു പേരായ ഈ വൃത്തവൃന്ദം രചിതമാ
ക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ ഇദ്ദേഹം രസികനായ സ്വീയമനോധ
ർമ്മങ്ങളെ ആസ്വാദകരമാക്കുവിധത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചി
ട്ടുണ്ട്. ശ്രുതബോധത്തിലും സൗലഭ്യത്തിനായിട്ടു ഭൂ
തസംഖ്യാ അവലംബിച്ചാകുന്നു യതി പാഞ്ഞിരിക്കു
ന്നത്. കാന്തവൃത്തത്തിൽ ആ കഷ്ടവുംകൂടി ഇല്ലാ.
ശ്രുതബോധത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും ബഹുനടപ്പും ആവ
ശ്യവും ഉള്ളതും ആയ പ്രായേണ സകല വൃത്തങ്ങളും
ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്താരം അധികപ്ര
യോജനം ഇല്ലാത്തതാകയാൽ കാളിദാസർ തൃപ്തിച്ചതി
നെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാനും അനുസരിച്ചു. രണ്ടിലും
ജീവനായിക്കയെ ഉപദേശിക്കുന്നതായിട്ടാണ്.

മേൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ കൊണ്ടു ഭൂതൃപ്തിയും ആകുപ്പാടും നോക്കുമ്പോൾ, ശ്രുതബോധത്തെക്കുറിച്ചു ഇത് അധികം പ്രാബല്യമെന്നും മലയാളി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവരും അറിയേണ്ടതെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചു പറയാൻ ഇവിടെ ഒട്ടുംതരുന്ന ഭീതിയില്ല. ഈ പുസ്തകം വളരെ ചെറിയതായിരിക്കുന്നതിനാൽ, സുലഭത്തിൽ പാഠകർക്കു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുതൽക്കിപ്പറയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അസാധാരണമായും ഉള്ള കവിഗുണങ്ങൾ അറിയാവുന്നതായാൽ, ആയത് ഇവിടെ ഇന്നിന്നതെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മാനാഹരങ്ങളായ വൃത്തങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകയും, “കാന്തം” എന്നതുകൊണ്ട് ഇതിലുള്ള വൃത്തങ്ങൾ നാലു എന്നും “വൃത്തം” എന്നതുകൊണ്ടു പദ്യങ്ങൾ നാല് എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇതിന്നും “കാന്തവൃത്തം” എന്നു പേരുചിളിച്ചു.

ഇതിനു പീഠികാ ഏഴുതുന്നതിന്ന് ഇനിങ്ങ് അനുമതി അനുവദിക്കണമെന്നായിട്ട് ഞാൻ കവിയാട്ടു വളരെ നന്ദിയായിരിക്കും.

KERALA VURMAH.

First Prince of Cochin.

കാ ന്ത വൃ ത്തം .

ഹരിഃ

ശ്രീഗണപതയഃ ആകാശൈശ്വര്യമഥഃ

മംഗളാപ്രതിജ്ഞാ

മറിമാൻമിദിമയഗൗരവിയേയും ഭീമയങ്ങളെ
ഴുന്നുകുണ്ണനയും നിറയുന്നാരുക്കേതിയോടുകൂടി പ്രാ
യുണേഹിതനപി! മരണബുദ്ധം. (എ)

(പരിഭാഷാ-സംജ്ഞാ)

കേട്ടാലുംഗുരുഭീഷ്മകൂട്ടക്കരമായതിന്റെമുൻവണ്ണം
വിട്ടുതന്നുനമൊക്കെത്തന്നെ തിട്ടമതിവപാദമെത്തുമതുപ
ക്ഷം. (ര)

ഒരുമാത്രയതാംലാലുവിനു ഗുരുവണ്ണത്തിനുമണ്ട
മാത്രയതാം ഗുരുവിനുഭീഷ്മമതന്നും പായുമിതിൽശ്ര
സപമെന്നുലാലുവിനും. (ന)

ആയു

മതിമുഖി!പരത്തരമുണ്ടിഹ ചിതമാജ്ഞാദണ്ഡം
ന്നിരലാറകളിൽ പതിനനട്ടുണ്ടിൽനാലിൽ പതിന
ഞ്ചാംമാത്രയായ്തു. (ര)

ഗീതി

ആയുപൂർവ്വാർദ്ധോ ലാഭ്യ!യാതൊന്നിലുത്തരമ

ധ്വജം ചാർച്ചവർഗ്ഗിതമന്യഥ വിദ്യേ! കാണുന്നു ഗീതിയാ
ണതൈടാ. (൫)

ഉപഗീതി

താഴെത്തൊഴി! വൃദ്ധാഭാവമോത്താൽത്താൻചെ
ന്നൊരാൾക്കുയുടെ ഉത്തരമാമധ്വജത്തോ കൊണ്ടെന്നാലാ
യതുപഗീതി. (൬)

(ശ്രീ-൧)

ശ്രീയിൽഭീഷ്മ (൭)

(സ്രീ-൨)

രണ്ടങ്ങുണ്ടാംഭീഷ്മസ്രീജ് (൮)

(ഭാരതി-൩)

ഭാരതിതാൻഗുരുവേദകിലാഭിയിൽ (൯)

(സുഭഗാ-൪)

സുഭഗാജ്ഞൻസുഭഗ! ഭേദം വരുമെന്നുഗുരുരണ്ടു. (൧൦)

(അക്ഷരപട്ടി-൫)

ഒന്നാട്ടുനാലഞ്ചിന്നുഗുരുതപം ശിക്ഷയിലൊത്താ
ലാക്ഷരപട്ടി. (൧൧)

(ശശിവദന-൬)

അരതിയിൽരണ്ടാംഗുരുവേദനാലും ശശിവദന
ജ്ഞൻ ശശിവദന! ഭേദം. (൧൨)

(മദലേഖാ-൭)

പാലഞ്ചൊഴി! വണ്ണ ന്നാലഞ്ചെന്നിവരണ്ടും ലീ
ലാശ്വ! ലഘുവായ്ക്കുന്നാലാണമലേഖാ (൧൩)

(ശ്ലോകം—വ)

ചാലേയഞ്ചാരിവശ്ലോകെ ബാലേലഘുഗുരുക്കളോ
നാലുപാദത്തിലുംരണ്ടിൽനാലിൽതാനേഴ്തുംലഘു.൧൪

(മാണവകാശ്രീഡം—വ)

ഒന്നൊട്ടനാലഞ്ചുകളെട്ടെനിവ യൊക്കെയ്ക്കു
വാംവെണിജിതാഭാവലികേ! മാണവകാശ്രീഡമതിൽ.

(പ്രമാണികാ—വ-നഗസ്വരൂപിണി)

സമാക്ഷരങ്ങരനിശ്ചയം സമസ്യവുഗുരുക്കളോ
പ്രമാണികയ്ക്കുതെന്നയെ! പ്രമാണമിഴുനൻമുഖി! ൧൯

(വിദ്യന്മാലാ—വ)

ഏദ്യു!ദീപ്തസർപ്പം പുണ്യാസ്വാദ്യനന്നാലാ
കിൽശ്ലോം വിദ്യന്മാലാരാജൽകായേ! വിദ്യന്മാലാ
വൃത്തത്തിന്. (൧൭)

(ചെമ്പകമാലാ—൧൦)

ചെമ്പകമാലാവൃത്തമതിനന്നൻ ചെമ്പകമാലാ
നേർത്തൻ!ദീപ്തം മുന്വതനാലഞ്ചാറഥപത്തങ്ങൊമ്പതു
മഞ്ചഞ്ചികൽവിരാമം. (൧൮)

(മണിബന്ധം—൯)

പെണ്മണിയാളേ!കേൾക്കുകനീ നന്മണിബന്ധം
വൃത്തമയെ ചെമ്പകമാലാവൃത്തമതി നന്നൊടൊട്ട
ക്കുപോയതുരാൻ. (൧൯)

(മന്ദാക്രാന്താ—൧൭)

ഒന്നാരംഭിച്ചുധൂപവരേന!നാലുവണ്ണങ്ങൾ പതുക്കെ
ചിന്നീടൊന്നും സുതന്!ഗുരുവാംഭുനന്മാലാമുദേഴ് ന

നായ്നാലാൽവിരതിയുളവാക്കാറിനാലേഴിനാലും മന്ദാ
 ക്രാന്തജ്വലചിഹ്നസന്ദർഭാസപ്രകാരം! (൨൦)

(ഹംസി—൧൦)

മന്ദാക്രാന്തജ്വലമേതിയിൽ ചെന്നൊത്തീടും
 തികളയണം ധന്വത്! ഹംസിജ്വലതരണീമാന്വേ!
 ഹംസിബലിതഗന്ധന. (൨൧)

(ശാഖിനി—൧൧)

കണ്ഠാന്താക്ഷി! ഹ്രസ്വമന്ദാ വന്തന്നിവണ്ണര
 ണ്ണാനാലോടേഴാൽപിമാം സ്വണ്ണമണ്ണവണ്ണലജ്ഞം
 വന്നാണുവണ്ണഞ്ചേതം ചാലിതേ! ശാഖിനിജ്വ. (൨൨)

(ദോധകം—൧൧)

മന്നാട്ടനാലോട്ടമേഴമപത്തും സന്ദരികേരക
 ള്ളരകളേതാകം ധന്വതര! ശ്രേണദോധകവൃത്തത്തിന
 റിറകന്നാടജീവിതനാമെ! (൨൩)

ജഗദ്രവഭൂത—൧൧

മൂന്നാതോഴാമ്പരിവാരായല്ലാം മാനുപ്രിയേ!
 ഹ്രസ്വമതായിവന്നാൽ വന്നായതിന്നാമമതിരവഭൂ
 യെന്നോരിടന്നുണ്ടുചവീശപരന്മാർ. (൨൪)

(ഉപേന്ദ്രവത്സാ—൧൧)

ചിതരന്താഭാഭൃത്തിലേഴുന്നവണ്ണ മതായ്ജ്വലേ!
 ലാളുവായിവന്നാൽ ലാതൻപ്രിയേ! നൂനമുപേന്ദ്രവത്സ
 യെന്നോമചാല്ലന്നുചവീശപരന്മാർ. (൨൫)

(ഉപജാതി—എഫ്)

പാരമടങ്ങിപ്പരിവൃണ്ണചന്ദ്രൻ പരന്നമിജ്ജനൊരു
ചാരുവക്ത്ര! പാരതെയിവൃത്തയുഗംശ്രീമയം പെട്ട
നിനച്ചാലുപജാതി നന്നിൽ. (൨൭)

(വിപരീതാഖ്യാനിക—എഫ്)

ഒന്നിന്ദ്രവജ്രംശ്രീയതാദിപിന്നേ യുപേന്ദ്രവജ്രം
ശ്രീകർമ്മണമായാൽ ഉദാജനഃശ്രീവിപരീതശബ്ദമൊ
ടൊത്തൊരാഖ്യാനികയാണതല്ലോ. (൨൮)

(രഥോദ്ധതാ—എഫ്)

അഞ്ചിടാതവിഷമാകുരങ്ങുള അഞ്ചുവിട്ടയിഗുരു
ക്കളായിട്ടും നെഞ്ചിലോക്കുകരഥോദ്ധതാഖ്യാനാ മഞ്ചി
ത്താല്യസിതവൃത്തമായതിൽ. (൨൯)

(സ്വാഗതാ—എഫ്)

പത്തുമൊയ്മ്പത്തുമിവാറകൾതമ്മിൽ സത്തമേസുര
ഖി!മാറിട്ടമെന്നാൽ രാഗവർഷിണിരഥോദ്ധതവൃത്തം
സ്വാഗതാഖ്യാനയാട്ടമേന്നിട്ടമല്ലോ. (൩൦)

(വസന്തമാലിക—എഫ്,എഫ്)

ഗുരുമുന്നതമാറമട്ടുപത്തും പരമൊന്നുംവിഷമാ
ശ്രീയിൽസമത്തിൽ ഇരുവണ്ണമൊട്ടുകൊയ്മ്പതേഴും
ഗുരുനാൽമുന്നവസന്തമാലികളു. (൩൧)

(ചെമ്പകമാലികാ—എഫ്-എഫ്)

വടിവൊട്ടുവസന്തമാലിക ജ്ഞാപ്രദിയൊരംശ്രീകർമ്മണാലി
ലുഗ്രിയ! ഒട്ടവിൽപെട്ടമേകമഞ്ചരം വിടണംചമ്പക
മാലികയ്ക്കേ! (൩൨)

(വൈശ്വദേവീ—൧൨)

ചന്ദ്രശ്ശയുഗ്മേപത്തിനവുണ്ണമേഴി നഞ്ചാതുണ്ടാ
കുംഭാഖ്യാവംഭോമേവേണി! അഞ്ചാൽവിമേരഭോമേ
ശാലുഭവം തേഞ്ചാതുംഭോമേ! വൈശ്വദേവീ കൃണുനം.

(തൊടകം—൧൨)

തരളായതനീലലസന്നയനേ! തരുണീമണി! തൊടക
വൃത്തമതിൽ വരവണ്ണിനി! മൂന്നതമാനമതും ഗുരുവായുത
മൊഴ് വതുമന്യമതും. (൩൩)

(പ്രമിതാക്ഷരം—൧൨)

ഹരിണാക്ഷതോടകമതികലയഗുരുവഞ്ചതാരലാലു
വാസ്തരികിൽ പരിപൂണ്ണ ചന്ദ്രവദനേ പ്രമിതാക്ഷരയാക
മെന്നികസുന്ദരി. (൩൪)

(ഭുജംഗപ്രയത്നം—൧൨)

ശ്രമാലാന്നാലേഴുപത്തെന്നിപാറിൽ പ്രമാദേപ്ര
ദേലാഖ്യാവംവന്നുവെന്നാൽ പ്രമാണത്തരല്ലാം ഭുജംഗ
പ്രമാതാഖ്യമാം വൃത്തമാനായതെന്നോതിടുന്നു. (൩൫)

(ദൂതവിളംബിതം—൧൨)

മതിതൊഴും മുഖിമാർമണിമാലിങ്ക! ദൂതവിളംബിതവൃ
ത്തമതിൽ പ്രിയെ! മതിയിലോട്കെന്നാലാടുമെഴുപ അരി
ജകളന്യമിവാഗുരുക്കളാം. (൩൬)

(ഹരിണീപ്പതം—൧൧-൧൨)

പ്രഥമാം പ്രിതുതീയമതുനമാദൂതവിളംബിതവൃത്തമ
തിൽ പ്രിയെ! പ്രഥമാക്ഷരഹീനമതാവുകിൽ സുതനുകേര
ഹരിണീപ്പതമായത. (൩൭)

(വംശസ്ഥം—൧൨)

അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുമ്പോഴവരൂപിൻപറഞ്ഞപാദാ
ന്യമരിന്നുമവയെ! വരാംഗിമമേലേലംപുറപ്പെടുന്നതു
ട്ടിയാൽ ധരിയ്ക്കുവംശസ്ഥമതായിട്ടുംപ്രിയേ! (നവ)

(ഇത്രവംശസ്ഥം—൧൨)

നീക്കംവടിഞ്ഞപ്രകടനെന്നിലൊരമയം മയ്ക്കണി
യാളേ മതപിൽഗുരുക്കളേ ചേർന്നുവംശസ്ഥമതികളെ
ങ്കിലാ കേൾക്കിനവംശസ്ഥമതായ്ക്കുതമ്പ്രിയേ! (നൻ)

(പുഷ്പിതാഗ്രം—൧൨-൧൩)

സമചരണമതികളഞ്ചുമടുംസുമതൻ! പത്തുമാടുക
മുള്ളരണ്ടും ഗുരുവിഷമമതികളൊമ്പാതഴലേററിയിട
രണ്ടിതുപുഷ്പിതാഗ്രായല്ലോ. (൪൦)

(കസുമവിചിത്രം—൧൨)

വടിചോട്ടകേൾനീ ശശിവനേയ്ക്കുണ്ടയൊരുപദോ
യൊരുപാദം ദൃഢതരമാകുംകുറുമവിചിത്രയ്ക്കുടിയി
ലോടും മൃഗസമനത്ര! (൪൧)

(അചിരം—൧൩)

ധരിയ്ക്കുന്നീരുചിരയതിൻറലക്ഷണം ഗുരുക്കളാംവടി
ഖൊട്ടരണ്ടുനാലതുംവരാംഗന! നവമമതുംനവാമതും
ചൊരിഞ്ഞിടുംമൊഴി! പതിനൊന്നുനമ്പ്രവും. (൪൨)

(മഞ്ജുഭാഷിണി—൧൩)

വരുമാന്നുമഴുതിവവിട്ടൊരൊറകൾക്കരവിനേർ
മിഴി! ഗുരുത്തമത്തമേ! വരമഞ്ജുഭാഷിണി! മദിയമാന
സേവപരിമഞ്ജുഭാഷിണിയതിൽധരിയ്ക്കുന്നീ. (൪൩)

(പ്രഭാവതി—മന്ദ)

രണ്ടു ക്ഷരാമൃതലതിൽനാലുമാമ്പതും കൊണ്ടൽക
ചേർച്ചപതിരൊന്നു മന്യവുവണ്ടോടിടുംമിഴിതരവാം
പ്രഭാവതി ജ്ഞാതൃതംവിരതികൾനാലിലൊമ്പതിൽ.

(പ്രഹർഷിണി—മന്ദ)

മൂന്നാദ്രശമമൊത്തട്ടരണ്ടോടുകൂടെ മാനുഷീമകമ
നേഗ്രതകളായി വന്നിടുംയതിയതു മൂന്നിലങ്ങുപരതിൽ
കുന്ദശ്രീധരരടേന! പ്രഹർഷിണിജ്ഞം. (രത)

(ഇന്ദുവദനം—മൗ)

ഒന്നു പുനർബ്ബുപരമായമ്പതുതൊട്ടുകു നന്നിലയിര
ങ്ങുമി ചരകൾക്കുഗ്രതചരകം ഇന്ദുവദനജ്ഞരിയവാവതിച്ചു
ദിഷ്ട്യാരിന്ദുവദനമനേദിഗിഷ്ടയശോഭേ! (രത)

(വസന്തതിലകം—മൗ)

വണ്ടാണിശശേഖിമാരണിമൊഴിമാലേരണ്ടാദിനാല
ഗുഹ്യരൂപതിരൊന്നു മട്ടംരണ്ടോടുകൂടെമതുമാംഗുര
കളായിരണ്ടാൽവസന്തതിലകം തിലകാഞ്ചിതാസ്യേ!

(മണിഗുണനികരം—മൗ)

മട്ടമലർക്കുട്ടുമാഴിനികരമതിനുടിയതിൽവടിവൊ
ട്ടുപട്ടമണിമണിയെ പട്ടുമാട്ടുവതിലൊത്തുതയതിയ
റിക കൊട്ടുവിവകലിലിഹമണിഗുണനികരം. (രവ)

(മാലിനീ—മൗ)

മുതലിലഗ്രതയായിട്ടാറവണ്ണങ്ങൾപത്താ മതുതല
ഗുണാശ്വേദപതിനൊക്കത്തമൂന്നായതിയതുവരുമട്ടാ
ലേടിനാൽചന്ദ്രബിംബ പ്രതിമമുഖികൾചൂടുംമാലികേ!
മാലിനിജ്ഞം. (രത)

(പഞ്ചചാമരം—൧൩)

സമസ്യധീരമാനസമുദ്യമമിളക്കുവാൻ സമത്വം
യായതന്നടി! പഞ്ചചാമരാഖ്യമായതിൽ സമാക്ഷരങ്ങ
ളൊക്കെയും ഗുരുക്കളോമൃഗാംഗനാസമാക്ഷി! സത്സമക്ഷ
മായ്സമാക്ഷികാന്താഴ്ന്നമാഴി. (൧൦)

(ഹരിണീ—൧൪)

വരുമഗുരുവായഞ്ചാദ്യത്തിൽ കൃശാദമി! പത്തതിൽ
പരമമരപട്ടാണാനന്ദമുന്നങ്ങുനാലത്തുമാതും വിരതി
യുളവാമാൽനാലാൽതഥാവിധമേഴിനാൽ ഹരിണീ
ഹരിണീഭീമപാപാംഗ! ദൃഢംഹരിണീയ്ക്കോ. (൧൧)

(ശിഖരിണീ—൧൫)

തുടങ്ങുമ്പാക്കുളന്നാമഗുരുവുനരഞ്ചാഴ്ന്നുതലായൊട്ട
ങ്ങുമുന്മാനികമെലമിഴിമുന്നക്ഷരമതും മുടങ്ങാതങ്ങാൻ
വിരതിപതിനന്നാലുമചലമ്മടങ്ങും വക്ഷോജ! ശിഖ
രിണീയതിന്നോക്കിളുളവാം. (൧൨)

(പൃഥ്വി—൧൭)

ധരിച്ചിട്ടകരങ്ങിനാറിനടനട്ടിനും പത്തതിൽ പരം
സുമുഖിംബിന നരനാലിനങ്ങഞ്ചിനുംവരം ഗുരുത
യേഴിനുംവിരതിയെട്ടിലങ്ങമ്പതിൽ ധരാധരകചപേ
യീദരനതാംഗി! പൃഥ്വിയ്ക്കോ. (൧൩)

(കസുമിതലതാവല്ലിതാ—൧൮)

മന്ദാക്രാന്തയ്ക്കുനദഗുജലസന്ദനമനപ്രയാണേ! ച
ന്ദ്രൻവന്ദിയ്ക്കുംസുമുഖിഗുരുവാനാഭിയിൽകലിലെല്ലാം
നന്നായ്ചേർത്തന്നാൽ കസുമിതലതാവല്ലിതാവൃത്ത

മായെന്നെന്നാമൽകാഞ്ഞകവികളുചിലുമെല്ലവേമൊ
ല്ലിടുന്നു. (ഭര)

(ശാല്യവിക്രീഡിതം—൧൯)

മൂന്നാദ്യംഗുരുവാറാമടുമതുവേ! പരത്താഞ്ഞതാരൊ
ന്നിൽപരംമൂന്നമ്പിൽപതിനാറമപ്പാമതും കറേ! ത
മൈവാനുവം ഇരുശ്രീമുചിപന്നിരണ്ടിലുമായ വി
ചേരമേങ്ങിലും വന്നാലായതിനുള്ളപേരുപായാം ശാ
ല്യവിക്രീഡിതം. (ഭര)

(സുവദനം—൨൦)

നാലാദ്യംവണ്ണമാദോഴിവകളുമേകകേരപത്തിനപ്പൊ
രായ് നാലഞ്ചൊഴിതന്നുള്ളിവയുമലൊപ്പവായ്ക്കനീടണ
മയബാലേ! വിചേരമേഴിവിയിലുമുവാ മേനികളുത
രോചാലേ ചിന്തിക്കു ചിത്തേസുവദനയതിനെന്നാ
മൽസുവദനം! (ഭര)

(സ്രാശരം—൨൧)

നാലാദ്യംവണ്ണമാദോഴിവകളുമേകകേരപത്തിനങ്ങപ്പൊ
രത്തായ് നാലഞ്ചൊഴിതന്നുള്ളിവയുമലൊപ്പവായ്ക്കനീടണ
ന്ത്യങ്ങരേണ്ടും ബാലേ! വിചേരമേഴിൽപുനരുടനളവാ
മേഴിലവുണ്ണമേഴിൽ ചാലേരന്ത്യന്തചഞ്ചൽക ചതരളഗ
ളൽസ്രാശരം! സ്രാശരം! (ഭര)

(കസുമഞ്ജരീ—൨൧)

തഞ്ചുതന്ന പിപതിനൊന്നുസുഭുപതിനേഴിതന്നി
വായാഴിച്ചുക ഉഞ്ചിതാംഗിവിഷമാക്കുരണ്ടുതിലൊക്ക
യുഗുരുതചങ്ങനും പഞ്ചസാരമേഴിപഞ്ചബാണശ

രവിക്ഷണതനുജിതാല്പസൽ ചഞ്ചലേകസുമഞ്ജരിയ്ക്കു
കപടഗന്ധൽകസുമഞ്ജരി. (മുവ)

(മത്തേഭം—൨൨)

നൽത്തേൻ തൊഴുന്ന മാഴിയൊന്നൊടുരണ്ടുമ്മ നാ
ലെട്ടുമാമ്പതുചേപത്തിൽ പരംപരിചിലൊന്നഞ്ച
താറുപുനരൊട്ടണിവറാഗുരവം മത്തേഭവൃത്തമതി
ലൊത്തിട്ടമന്ത്രരതുമിത്ഥസ്ഥരിച്ചിട്ടുകനി മത്തേഭവൃന്ദമ
തിനരത്താരിലത്തലുകൊട്ടത്തിട്ടമായ്ക്കുമന! (ഒൻ)

(ഭദ്രകം—൨൨)

ഒന്നൊട്ടനാലതാദശമാക്ഷരംസുതൻ! പത്തിനപ്പാമ
താകുന്നൊരു രണ്ടുമാരമിവയുഗ്ഗുരുകൾപുനരൊട്ടമന്തി
മതുഴ്ത്തുനിരത്തോറിട്ടും വരതനോധരിച്ചിട്ടുകപത്തി
ലുംയതിഗുരേസുന്ദരി പന്തിരണ്ടരിലുമാംസുഭദ്രതരഗാ
ത്രി! ഭദ്രകമതിൽ. (എൺ)

(അശ്വലലിതം—൨൩)

വടിവിനൊടഞ്ചുതഴ്ശമത്തിനപ്പാമതാകമാന്ത
മയികേൾ ദ്രവമമമൂന്നുചേമിവയുഗ്ഗുരുകൾമതുചേര
മാമ്പതുരമോടൊടുവതുരമവമണ്ഡയതിനാൽധരിയ്ക്കു പ
തിനൊന്നതികൽനിയതം/ പെട്ടമിഹപന്തിരണ്ടരിലുമി
തോക്കോശ്വലലിതവരാംഗിലലിതേ! (നൂറ്)

(തന്നപീ—൨൪)

ഒന്നൊട്ടനാലഞ്ചയിശശിവദേവ പത്തുകഴിഞ്ഞമവ
രുമാരുണ്ടുണ്ടുന്നതമാരും മധുമാഴിയൊട്ടവിൽചേ
ന്നൊരുണ്ടിപ്പട്ടണുഗുരവാകംവന്നിട്ടമഞ്ജരിവയതി
ൽ യതിയുംപത്തതിനപ്പാമെഴുമാരുണ്ടിൽതന്നപിയ

തിന്നെന്നറികയിഹദയേതനപികൾ മുടിമണിമണി
മാല! (നൃപ)

(ശശധരബിംബം—൨൫)

ഒന്നതുവരുനരെയുമിങ്ങിനെവരുമഥപത്തിൽ
പരമതിലായിട്ടൊന്നു മഴകിന്നൊട്ടെട്ടതൊട്ടുവുമ
തിനിഹമുന്ദാബിരിവതിൽമുന്ദം മിന്നിമുന്ദരിയനിലാവു
മടങ്ങിന സുരചിരഹാസംസതതമിണബി ചിന്നിന
വദനസദരാതഹനിജ്ജിതശശധരബിംബേ! ശശധര
ബിംബേ. (നൃപ)

(സുന്ദരനായനം—൨൬)

പരിചിന്നൊട്ടഞ്ചുമെട്ടുപത്തതിലഥപരമാണ
തു മെട്ടുമയീകേളിതവതിനപ്പൊന്നൊന്നതമാനുമിവകള
ശേഷമതുംപലഗുരുവാം ഹരികളടുത്തുതടുത്തുകടുത്തി
ടുമരിശമുദിച്ചപിടിച്ചഥവലയും ഹരിണകിശോരകലോ
പനസുന്ദരതരനയനേ! ശൃണുസുന്ദരനയനേ.

(നൃപ)

ഇതി കാന്തവൃത്തം

വൃത്തം നൃപ. പദ്യം നൃപ.

ശ്രീ ഭദ്രകാളൈ ഭൃ നമഃ.

ഉപന്നാമാദേശ്യനായകമാരുമുഡ-

നൊപ്പാഴ്ചകമതിൽവെട്ടുമരണനാഥം!

കെല്ലോടുണാനിഹചമെച്ചാടുകാതവൃത്ത-

മപ്പിചിട്ടുനതവത്രപ്പപെല്ലവത്തിൽ.

